

Životopis Jana Polláka

Zpracoval tým ze ZŠ Dr. Edvarda Beneše v Čakovicích

Jan Pollák se narodil 13. února 1930. Pochází z Trhových Svinů, což je město v okrese České Budějovice v Jihočeském kraji. Jeho otec byl mistr nástrojář a matka byla švadlenka. Jeho babička měla obchod s železářstvím a nástroji. V roce 1935 začal chodit na základní školu. Během rozhovoru si pan Pollák vzpomněl, jak v roce 1937 místní skauti drželi tryznu za zemřelého československého prezidenta T. G. Masaryka. Vstoupil do Sokola a do skautského oddílu Vlčata.

V květnu roku 1938 zažil mobilizaci. Jeho otec musel mobilizovat. Když došlo k odevzdání Sudet, tak to jeho otec špatně nesl. Když pan prezident Beneš abdikoval, tak na jeho pozici nastoupil Emil Hácha, který se také narodil v Trhových Svinech.

Během druhé světové války musel jeho otec pracovat v továrně pro Němce. V roce 1942 Jan Pollák zažil vyšetřování atentátu na Reinharda Heydricha. Do jeho školy přišli němečtí vojáci a ukazovali kolo a tašku, které údajně patřily našim výsadbkářům. Do města přijelo Gestapo a odvedlo několik lidí, za pár dnů se všichni dozvěděli, že byli popraveni. Jednoho rána v květnu roku 1945 někdo viděl, jak směrem od Budějovic jede německá jednotka. Když byla poblíž, tak po ní vystřelili. Ale to byla velká chyba, protože to byl silný oddíl SS, který poté začal masakrovat lidi na náměstí. Když pan Pollák mluvil o osvobození, tak si vzpomněl na příjezd předvoje rudé armády, jehož vojáci byli špatně ozbrojeni a oblečení. Až odpoledne přijela rudá armáda s důstojnictvem.

Jelikož byl tovaryš, tak mu jeho otec poradil, že by se měl podívat do světa a najít si práci. Kamarád pana Polláka šel studovat na konzervatoř do Prahy, tak ho napadlo, že půjde s ním a najde si v Praze práci. Museli si najít ubytování, zabralo jim to tři dny, takže museli jednu noc spát na schodech před Národním muzeem na Václavském náměstí. Poté si našel práci v továrně Avia.

Na začátku 50. let začal proces s Miladou Horákovou. V továrně, kde pracoval, byli kluci, kteří roznášeli letáky o tom, že Milada Horáková je nevinná. Poté s nimi proběhl veřejný soud přímo v tovární hale Avie.

Pan Pollák vstoupil do TJ, tehdy ještě Sokol, Čakovice, po zrušení Sokolu se přejmenovala na Spartak, a poté na TJ Avia Čakovice. Pana Polláka zaujal volejbal a velmi ho bavil. V roce 1958 se čakovickým volejbalistům podařilo postoupit do republikového přeboru, to znamenalo, že hráli proti nejlepším týmům z celé republiky. Co se soukromého života týče, tak se v 50. letech oženil, narodili se mu děti. V Čakovicích se v té době postavily nové domy, kam se pan Pollák nastěhoval i se svou rodinou. V 60. letech začali jeho synové chodit na střední školu. V roce 1968 zažil sovětskou okupaci, na kterou dodnes nerad vzpomíná.

Vždy, když pan Pollák se svým týmem jel na volejbalový zájezd do zahraničí, tak ho děsily hraniční kontroly. První zájezd mužstva směřoval do Holandska. Pak navštívili Belgie, Rakousko a Itálii. Poslední volejbalový zájezd do zahraničí byl do Velké Británie.

Jan Pollák byl hlavním organizátorem zájezdu. Na zájezd dodnes rád vzpomíná jak kvůli navštíveným turistickým místům, a také zde měl velice zajímavé setkání. Během turnaje ve městě Perth se na slavnostní recepci potkal se starším pánem, povídali si o Praze a Československu, a poté se zeptal, jestli pan Pollák zná Jozefa Gabčíka a Jana Kubiše. Na to pan Pollák odpověděl, že ano, poté se ukázalo, že tento pán byl členem RAF a instruktor československých výsadkářů.